

Arrest

nr. 50 809 van 5 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DE BOSSCHERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 8 oktober 2009, verklaart er zich op 2 december 2009 een tweede maal vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 22 juli 2010, verstuurd op 23 juli 2010.

1.3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Ferizaj en bent u Kosovaars staatsburger. In 2002 leerde u L. S. (O.V. X) kennen en begonnen jullie een relatie. In juli

2006 wilden jullie zich verloven en ging u samen met uw familie naar de familie van L. om haar hand te vragen. Van zodra uw ouders zagen wie de ouders van L. waren en ze begrepen tot welke familie L. behoorde, waren ze niet meer akkoord met de verloving. In de jaren '70 - zo hoorde u nu van uw familie - was de broer van uw grootvader R. T. vermoord door een familielid van L. naar aanleiding van een stuk grond. Uw familie nam wraak en vermoordde iemand uit de familie van L.. Hierna vonden er geen incidenten tussen de beide families meer plaats. U was van deze problemen tussen uw familie en die van uw echtgenote niet op de hoogte aangezien er nooit over het incident werd gesproken en er sindsdien ook nooit nog problemen waren geweest tussen jullie families. Hoewel uw ouders niet akkoord gingen met jullie relatie en ermee dreigden u op straat te zullen zetten, bleef u L. toch met hun medeweten zien. Een jaar later was L. zwanger en besloten jullie te trouwen. Jullie families waren sterk tegen het huwelijk gekant en enkel vrienden en de broer van L. waren aanwezig op het huwelijksfeest. L.'s ouders zeiden evenwel dat, als hun dochter echt met u wilde trouwen, daar niets aan te doen was. Uw ouders echter waren erg kwaad en zetten u het huis uit. Uw vader bedreigde u en zei dat er iets ergs zou gebeuren mocht u niet vertrekken. U mocht enkel naar huis terugkomen indien u van L. zou scheiden. U verbleef hierop met L. en uw zoon bij vrienden aangezien u ook niet bij de ouders van L. welkom was. U had geen contact meer met uw ouders, enkel met uw broer, en uw ouders zagen hun kleinzoon nooit. U wilde graag met uw vader spreken maar wanneer u hem op straat tegenkwam negeerde hij u. Nadat u door uw vader het huis was uitgezet, ontving u geen bedreigingen meer. U kon geen eigen woning huren aangezien u niet de financiële middelen had om zowel uw gezin te onderhouden als een woning te huren. U besloot naar België te komen om werk te zoeken en een nieuw leven te starten. Op 9 oktober 2009 vroeg u een eerste maal asiel aan in België. Op 16 november 2009 werd u door de Dienst Vreemdelingenzaken geacht afstand te hebben gedaan van uw asielaanvraag daar u geen gevolg had gegeven aan een uitnodiging om u aan te melden op de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 2 december 2009 diende u een tweede asielaanvraag in. Hoewel u geen vrees heeft ten aanzien van Kosovo wenst u er niet terug te keren aangezien u er geen eigen woning heeft en zodoende geen plaats om te verblijven. Ter staving van uw identiteit en/of asielsrelaas legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart van UNMIK (tijdelijke VN-administratie voor Kosovo), uitgereikt op 6 maart 2001 te Prishtinë; uw huwelijksakte, uitgereikt op 17 oktober 2007 te Ferizaj; de geboorteakte van uw zoon Erblin, uitgereikt op 11 februari 2009 te Prishtinë; een geboortebewijs van uw zoon E., uitgereikt op 5 februari 2010 te Gent; en twee attesten van de gemeente van Ferizaj (het Directoraat Economie, Financiën en Budget en het Ministerie voor Publieke Diensten) waaruit blijkt dat u geen eigendom bezit, beide uitgereikt op 25 september 2009 te Ferizaj."

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:

- verzoekers relaas is niet geloofwaardig gelet op de flagrante tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en deze van zijn echtgenote;
- de geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd doordat verzoeker nauwelijks informatie kon verstrekken over de ware toedracht van het incident tussen zijn familie en die van zijn echtgenote;
- verzoeker verklaarde actueel geen vrees te hebben ten opzichte van Kosovo maar in Kosovo niet genoeg geld te kunnen verdienen om zowel zijn gezin te onderhouden als een woning te huren en iets meer in het leven te bereiken; dit zijn problemen van louter socio-economische aard die als dusdanig geen verband houden met één van de criteria van het vluchtelingenverdrag.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel waaruit een schending van de materiële motiveringsplicht kan worden afgeleid stelt verzoeker niet akkoord te gaan met de bestreden beslissing die besluit dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade. Hij wordt immers door zijn vader bedreigd omwille van een jarenlange vete tussen zijn familie en die van zijn echtgenote. Het is voor verzoeker onmogelijk om terug te keren naar zijn land van herkomst gelet op de aanwezigheid van beide families in Kosovo. De overheid kan de veiligheid van verzoeker, zijn echtgenote en zijn twee zoontjes niet garanderen.

2.2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De

verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 53). Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van de aanvragen om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). De met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties moeten niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is evenmin de taak van deze instanties zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

Verzoekers asielrelaas berust in hoofdzaak op de problemen die hij zou ondervonden hebben ten gevolge van een bloedwraak die heerst tussen zijn familie en die van zijn echtgenote. Niet enkel is verzoeker bijzonder vaag over de aanleiding van deze bloedwraak ook blijken verzoekers verklaringen hierover dermate tegenstrijdig aan deze van zijn echtgenote dat de geloofwaardigheid van het relaas ernstig gehypothekeerd wordt. Zo verzoeker verklaarde dat hij onmiddellijk na het huwelijk door zijn ouders uit het huis werd gezet en nooit meer contact meer had met hen, verklaarde zijn echtgenote daarentegen dat ze beiden na het huwelijk bij verzoekers ouders inwoonden tot op de dag van hun vertrek naar België. Verzoekers echtgenote ontkende zelfs uitdrukkelijk daadwerkelijk uit het huis gezet te zijn. Verzoeker verklaarde dat enkel vrienden en de broer van zijn echtgenote aanwezig waren op het huwelijksfeest terwijl zijn echtgenote verklaarde dat beide families en vrienden op het feest aanwezig waren en dat beide families het overigens best met elkaar konden vinden. Deze tegenstrijdigheden in samenhang met de vaststelling dat verzoeker nauwelijks enige informatie kon verstrekken over de oorsprong en de ware toedracht van het familieconflict, verzoeker vermoedde immers dat de oorsprong van het conflict gelegen was in een grondconflict maar wist dit niet zeker, maken dat geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas. Hoe dan ook betreft het een conflict tussen twee families gebaseerd op gemeenrechtelijke feiten dat bijgevolg geen enkel verband houdt met één van de criteria van het vluchtelingenverdrag. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het relaas komt verzoeker evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij noch zijn er gegevens voorhanden waaruit zou blijken dat er op dit ogenblik in Kosovo een situatie is waarin er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In bijkomende orde verklaart verzoeker actueel geen vrees te hebben ten opzichte van Kosovo maar in Kosovo niet genoeg geld te kunnen verdienen om zowel zijn gezin te onderhouden als een woning te huren. Ook dit motief dat van louter socio-economische aard is, houdt geen enkel verband met de criteria van het vluchtelingenverdrag.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend en tien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER